24/03/2021

“Η Θεοτόκος δέχθηκε να γίνει το όργανο της Σωτηρίας των ανθρώπων”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 24 Μαρτίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Πανηγυρικό Εσπερινό επί τη εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στον υπό κατασκευή Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Η Ακολουθία τελέστηκε τηρουμένων όλων των προβλεπόμενων περιοριστικών μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας, ενώ μεταδόθηκε απευθείας στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, στην αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και στον ραδιοφωνικό σταθμό «Παύλειος Λόγος» στους 90.2 FM.

Στην Ιερά Ακολουθία έψαλλαν ο Πρωτοψάλτης του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας κ. Ευάγγελος Γιοβανόπουλος και ο Πρωτοψάλτης του Ιερού Ναού Υπαπαντής του Κυρίου Πατρίδας κ. Αλέξανδρος

Τρομπούκης.

Παρακολουθήστε:

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Σήμερον χαρᾶς εὐ-αγγέλια· τά κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται· ὁ Ἀδάμ καινου-ρ-γεῖται»

Ἀρχή καί προοίμιο τῆς σωτη-ρίας τοῦ ἀνθρώ-που ὀνομάζουν οἱ ἅγιοι καί θεοφόροι Πατέρες τή μεγάλη ἑορτή τοῦ Εὐ-αγ-γελισμοῦ· καί τήν ὀνο-μάζουν ἔτσι, γιατί μέ τήν ἐπί-σκεψη τοῦ ἀρ-χαγγέλου Γαβριήλ στήν ταπεινή Κόρη τῆς Να-ζαρέτ καί μέ τή με-ταφορά πρός αὐτήν τῆς θείας θελή-σεως ἀρχίζει νά ὑλο-ποιεῖται τό σχέ-διο τῆς σω-τη-ρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Γι’ αὐτό καί ἀκούσαμε πρίν ἀπό λίγο στό δο-ξαστικό τῶν ἀποστίχων τόν ἱερό ὑμνο-γρά-φο νά μιλᾶ γιά «χαρᾶς εὐαγ-γέλια», γιά σύναψη τῶν «κάτω τοῖς ἄνω», γιά ἀνα-καί-νιση τοῦ Ἀδάμ.

Βλέπουμε μέ πόσο λιτό ἀλλά ταυτόχρονα καί βα-θύ-τατα θεολο-γι-κό τρόπο προσδιορίζει ὁ ἱερός ὑμνο-γρά-φος τό πε-ριε-χόμενο τῆς σωτη-ρίας μας.

Σω-τηρία εἶναι ἡ σύναψη τῶν «κάτω τοῖς ἄνω», ἡ συ-νάντηση τοῦ οὐρα-νοῦ μέ τή γῆ, ἡ ἕνω-ση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό.

Ὁ ἄνθρωπος πλάσθη-κε ἀπό τόν Θεό ὄχι γιά νά βρίσκεται μακρυά του, ἀλλά γιά νά βρί-σκεται πλη-σίον του καί νά ἀπολαμβάνει τή χα-ρά τῆς παρουσίας, τή χα-ρά τῆς συνο-μι-λίας καί τῆς ἐπαφῆς μαζί του μέσα στόν παρά-δεισο, πού δέν ἦταν ἕνας τόπος ὑπερ-κό-σμιος, ἀλλά ἦταν ἡ ἴδια ἡ γῆ, τήν ὁποία δημι-ούρ--γησε ὁ Θεός γιά χάρη τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ παρακοή ὅμως τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Εὔας διέ-κοψε αὐτή τή σχέση καί αὐτή τήν ἐπι-κοι-νωνία μέ τόν Θεό. Δέν ἄλλαξαν τόπο κα-τοι-κίας, ἀλλά ἀπομά-κρυ-ναν μέ τή συμ-πε-ρι-φορά τους τόν Θεό ἀπό τή ζωή τους καί ἀπομά-κρυναν τόν δρόμο τῆς ζωῆς τους ἀπό τήν ὁδό τοῦ Θεοῦ, ἐφόσον ὁδός τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐντολές του καί ἡ τήρησή τους.

Καί τώρα, τήν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγε-λισμοῦ, ὁ Θε-ός γράφει τό προοί-μιο τῆς σωτηρίας τοῦ πλάσματός του, στέλ-νον-τας τόν ἀρ-χάγ-γελο Γα-βρι-ήλ στήν Παναγία Παρθένο. Ὁ Θεός κάνει τό πρῶτο βῆμα προτεί-νο-ντας στούς ἀνθρώ-πους νά τούς διαθέσει τόν μονογενῆ Υἱό του ὡς ἄνθρωπο γιά νά διευκολύνει τήν ἐπι-στρο-φή τους κοντά του.

Ὁ Θεός κάνει τό πρῶτο βῆμα γιά τήν ἀποκατά-στα-ση τῆς ἐπικοινω-νίας προσφέ-ρ-ο-ντας αὐτός πρῶτος τή δυνατότητα στούς ἀνθρώπους νά ἀναφερθοῦν καί πά-λι σ’ αὐτόν καί νά συνομι-λή-σουν μαζί του.

Ὁ Θεός κά-νει τό πρῶτο βῆμα προσ-φέ-ρο-ντας στό πρό-σω-πο τῆς Παναγίας Παρ--θέ-νου στόν κάθε ἄν--θρωπο τήν εὐκαιρία νά πορευθεῖ τήν ὁδό τῶν ἐντολῶν του ἀποκα-θι-στώ-ντας ἔτσι τή σχέση μαζί του.

Ἡ ἀποκατάσταση τῆς ἐπικοινω-νίας καί τῆς σχέσεως Θεοῦ καί ἀν-θρώπων μέ τό σχέ-διο τοῦ Θεοῦ γιά τήν ἐναν-θρώπηση τοῦ Υἱοῦ του καί τή συγκατάθεση τῆς Παναγί-ας ἀπο--κα-θιστᾶ καί τόν ἴδιο τόν ἄν-θρω--πο στήν κατάσταση στήν ὁποία βρισκόταν πρίν ἀπό τήν πτώ-ση, καί γι’ αὐτό ὁ ἱερός ὑμνογράφος καί οἱ πα-τέ-ρες τῆς Ἐκκλη-σίας κά-νουν λόγο γιά τήν ἀνακαίνιση καί τήν ἀπο-κατάσταση τοῦ Ἀ-δάμ.

Πῶς ὅμως εἰσάγεται ἡ σωτηρία στόν κόσμο; Πῶς φθάνουμε στό ση-μεῖο τό γε-γο-νός τοῦ Εὐ-αγγελισμοῦ νά ἀποτε-λεῖ προ-οίμιο καί κεφά-λαιο τῆς σωτηρίας τῶν ἀν-θρώπων;

Ἡ σωτη-ρία τοῦ ἀν-θρώπου εἰσά-γε-ται μέ τήν ταπείνωση. Εἰσά-γε-ται πρωτίστως μέ τήν ταπεί-νωση τοῦ ἰδίου τοῦ Χριστοῦ, πού γιά τή σω-τηρία τοῦ ἀνθρώπου δέχεται νά γίνει «ὑπή-κοος μέχρι θα-νάτου, θανάτου δέ σταυροῦ». Ὁ Χριστός δέχεται νά ἀπεκ-δυ-θεῖ τή δόξα του καί νά κε-νώσει ἑαυτόν λαμβά-νο-ντας «δού-λου μορφήν» προκει-μέ-νου νά θεώσει καί πάλι τόν ἄνθρωπο. Καί ἡ κέ-νωση εἶναι ἡ ἀπόλυτη καί ἄκρα τα-πείνωση, μέ τήν ὁποία ὁ Χριστός δίδει καί στούς ἀνθρώ-πους τό πα-ράδειγμα τῆς ταπει-νώ-σεως πού ὁδηγεῖ στή σωτηρία.

Στήν κένωση τοῦ Χρι-στοῦ πού προ-αναγ-γέλει ὁ ἀρχάγγελος Γα-βριήλ στήν Πανα-γία κατά τήν ἡμέ-ρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἐκεί-νη ἀντα-ποκρίνεται μέ ταπείνωση, δε-χό--με-νη νά συνεργασθεῖ στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία τοῦ ἀν-θρώ-που, δεχόμενη ἐλεύ-θερα νά ὑπο-τά-ξει τή θέ-λη-σή της στό θέ-λημα τοῦ Θεοῦ.

Ἔτσι ἡ σωτη-ρία τοῦ ἀν-θρώπου, τό μήνυμα τῆς ὁποίας φέρνει ὁ ἀρ-χάγ--γελος στήν Κόρη τῆς Ναζαρέτ, γί-νε-ται πραγματικό-τη-ς γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους,

πού κα-λοῦν-ται νά οἰ-κειο-ποιηθοῦν τή σωτηρία συνεισφέροντας ὁ κα-θέ-νας τό δικό του με-ρίδιο ταπεινώ-σε-ως.

Τιμώ-ντας σήμερα τή με-γάλη ἑορ-τή τοῦ Εὐαγγε-λι-σμοῦ τῆς Ὑπερα-γίας Θεοτόκου, καί συγχρόνως τή συμπλήρωση 200 ἐτῶν ἀπό τήν ἔναρξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστά-σεως τοῦ 1821 καί τήν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τοῦ Ἔθνους μας, τό ὁποῖο ταπεινώθηκε ὑπο-μένοντας γιά 400 χρόνια τόν βαρύ ζυγό τῆς σκλαβιᾶς, τιμοῦμε καί εὐ-γνωμο-νοῦ-με τήν Ὑπε-ραγία Θεοτό-κο πού δέ-χθηκε νά γίνει τό ὄρ-γανο τῆς σω-τηρίας τῶν ἀνθρώ-πων, ἀλλά καί ἡ προστάτις καί βοηθός τοῦ Ἔθνους μας καί τῶν πατέρων μας στόν ἀγώνα τους γιά τήν ἐλευθε-ρία.

Ἡ αὐριανή διπλῆ ἑορτή ἄς γίνει ἀφορμή γιά νά προσπαθήσουμε νά μιμηθοῦμε τήν ταπείνωση τῆς Πα-ναγίας Παρθένου· γιά νά σπεύ-σου-με νά ἀκολου-θήσουμε τά βήματά της στήν τήρηση τῶν ἐν-το-λῶν τοῦ Θεοῦ καί στήν ἑκούσια ὑποταγή στό θέ-λημά του, ἀδιαφο-ρώ-ντας γιά τίς ὑπερο-πτι-κές συμπε-ριφορές πού προτείνει ὁ κόσμος. Διότι ἡ ὑπερη-φάνεια καί ἡ ἱκα-νοποίηση τοῦ δι-κοῦ μας θελήματος μπορεῖ νά μᾶς προσ-φέ-ρει μιά προ-σωρινή καί ἐφή-μερη χαρά, ἀλλά μόνο ἡ ταπείνωση

σθηκε ὁ τηρίας ἄς

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

©Kosmas Karagiannis IMBNK